

Fanbrief

Fan mail

Karen Lahousse*

Beste Liliane,

Ik richt maar even het woord tot jou in onze moedertaal, hoewel... dat klopt natuurlijk niet helemaal: allebei zijn we opgegroeid met de ronkende klanken van ons heerlijke West-Vlaamse dialect, op de cadans van het alom tegenwoordige motto – de provinciale hymne zou je bijna kunnen zeggen – *doe mo geweeune voort* 'doe maar gewoon voort'.

En 'gewoon voortdoen', dat heb je gedaan. . . en hoe! Je bent een van de allerbeste internationale taalkundigen, met een duizelingwekkende wetenschappelijke output op zoveel domeinen van de syntaxis en over zoveel talen. Het is dan ook niet makkelijk om alles wat je gedaan hebt en alles waar we je dankbaar voor zijn in één tekst te vatten. Toch zal ik hier een poging wagen, omdat ik je graag mee wil geven hoezeer ik jou en je taalkundige werk apprecieer, en hoezeer je mij en vele anderen inspireert.

Wat mij steeds opnieuw treft wanneer ik een artikel of boek van je lees, is hoe fundamenteel eerlijk je onderzoek is. Die eerlijkheid manifesteert zich eerst en vooral in de stevige empirische basis van je analyses: generalisaties en claims baseer je op reeksen van descriptieve argumenten, mooie minimale paren en sprekende voorbeelden van authentiek taalgebruik uit verschillende registers. In jouw artikels worden lastige of onverklaarbare gegevens niet in voetnoten weggestopt; in jouw artikels zijn er geen theorie-interne argumenten zonder onafhankelijke descriptieve staving. Deze empirische onderbouwing maakt je werk tijdloos, zorgt ervoor dat het relevant is – en zal blijven – voor huidige en toekomstige taalkundigen van verschillende strekkingen.

---

*[English translation below]

Je absolute en principiële eerlijkheid is daarnaast ook duidelijk voelbaar in de manier waarop je krediet geeft aan andere onderzoekers. De bibliografieën van je artikels en boeken zijn nagenoeg exhaustief, je verwijst steevast naar een groot aantal eerdere werken over het onderwerp, of dat nu recente of oudere publicaties zijn, in grote of minder grote tijdschriften, van mensen uit je inner circle of van onderzoekers met een volledig andere achtergrond, van analyses waar je het mee eens of niet mee eens bent. Je neemt iedereen serieus en behandelt iedereen gelijk, of het nu gaat om een absolute beginner of een bekende naam in het wereldje.

Vanuit een meer theoretisch perspectief hou ik ook erg van de manier waarop je, met een hele rij aan glasheldere descriptieve en theoretische argumenten, nagenoeg vastgeroeste hypotheses in de taalkundige literatuur aan het wankelen weet te brengen, of het nu gaat om de positie van links-perifere topics in het Engels en de Romaanse talen, of de syntactische positie van de focus van een gekloofde zin, om er maar een paar te noemen. Als jij je licht hebt laten schijnen op een of ander fenomeen, wordt er nadien niet meer geschreven 'there is no consensus on...': de argumenten die je aanbrengt zijn meestal zó overtuigend en doordacht dat er nadien gewoonweg geen discussie over het onderwerp meer is.

Je onderzoek heeft veel andere taalkundigen geïnspireerd: je werk zet steeds aan tot nadenken, het geeft de lezer zin om iets verder uit te spitten, te toetsen aan een andere taal of dialect. Het is een grote verdienste van je onderzoek, dat het tegelijk iets afrondt én opnieuw een opening creëert en toekomstig onderzoek initieert. Zo ben ik een hevige fan van je werk over gekloofde zinnen, waar je onomstotelijk aantoonde dat het gekloofde element zich niet in de linker periferie van de zin bevindt. Dat is alvast één debat minder in de taalkundige literatuur. Ook je vele onderzoek naar bijwoordelijke bijzinnen en hoofdzinsverschijnselen, waarin je de functioneel-taalkundige literatuur de erkenning geeft die ze verdient in dit domein, en waarin je het verband legt met lokaliteitsrestricties, heeft mijn werk over het Frans erg beïnvloed. Verder hou ik van de manier waarop je concepten uit Informatiestructuur gebruikt in je syntactisch werk: met een grote omzichtigheid, en zonder ze volledig te herleiden tot een puur syntactisch kenmerk. Met je ideeën over voorwaardelijke bijzinnen heb ik tot nog toe niets gedaan, maar dat zit er zeker aan te komen. Je blijft inspireren.

Zelf blijf je ook inspiratie vinden: je hebt een immense gedrevenheid, een bijna buitenaardse of in ieder geval toch bovenmenselijke output (vergeef mij deze adjectieven waarbij je – nuchter als je bent – wellicht je wenkbrauwen fronst). In Leuven ging en gaat nog steeds het verhaal – ik vertelde het je al eens eerder –

dat er ooit een scatterplot werd gemaakt van de wetenschappelijke output van Vlaamse taalkundigen, en dat jij daarin een heel extreme waarde innam. In die zin hebben de adjectieven buitenaards en bovenmenselijk, die ik hierboven gebruikte, toch wel enige iconische waarde. . .

Het eerste dat ik van jou las, was je *Introduction to Government and Binding Theory*, het boek met de grijze kaft dat ik na een tijdje bijna uit het hoofd kende, een handboek van een ongekende helderheid, enorm aantrekkelijk voor de beginnende en hongerige taalkundige die ik was. Met dat boek heb je een hele generatie jonge mensen overtuigd van het belang van de generatieve taalkunde, heb je glashelder uitgelegd wat de empirische basisvragen zijn van het model, de explicative power ervan, de basismethodologie, de uitgangspunten. In naam van al deze mensen: bedankt daarvoor!

Fantastisch is het hoe je de generatieve taalkunde weer helemaal binnenbracht in België. Ik weet nog goed hoe we, zo'n tien jaar geleden, hoorden van je benoeming als Odysseus-professor in Gent. Het was alsof er plots weer een toekomst was voor generatieve taalkunde in Vlaanderen: wij onderzoekers die ons tot dan toe een beetje 'verscholen', of onderdak zochten in het buitenland, mochten plots weer gewoon generatieve-taalkundige-in-Vlaanderen zijn . . . zo voelde het toch aan. Met jouw aanstelling was er in Vlaanderen plots weer openlijk erkenning van de generatieve taalkunde; plots was er weer bedrijvigheid, waren er conferenties, contacten en mogelijkheden, en werden er weer heel wat jonge mensen aangetrokken om hier taalkundig onderzoek te doen over fascinerende syntactische onderwerpen. Bedankt ook daarvoor!

Je hebt ook het West-Vlaams op de taalkundige kaart gezet: je artikels over complementizer agreement, negative doubling, possessor relations en pronomina in het West-Vlaams zijn pareltjes die – voor wie er nog aan zou twijfelen – aantonen hoe schijnbaar kleine observaties op een micro-niveau implicaties kunnen hebben voor taalvergelijking op een macro-niveau en taalkundige theorie in het algemeen. Dankzij jou is 'West-Flemish' een begrip geworden in de generatieve taalkunde: hoe vaak heb ik niet op een of ander diner van een conferentie, waar iemand me vroeg naar mijn moedertaal, zonder veel verdere uitleg kunnen antwoorden: "Liliane's dialect".

Bedankt, Liliane, dat je met zoveel zorg zetelt in wetenschappelijke commissies. Voor veel mensen, ook niet-generativisten, is het een geruststelling dat iemand met zo'n principes, iemand die zo objectief en eerlijk is, waakt over de ingediende dossiers.

Bedankt, voor de kansen die je me hebt gegeven, bijvoorbeeld om te spreken op de *Subjects Workshop* in 2012. Bedankt ook voor de kleine babbeltjes die we

zo nu en dan hadden, meestal in de marge van een lezing, doctoraatsverdediging of congres, soms via de telefoon, en waarbij het me meer dan eens opviel hoe je terecht verontwaardigd blijft over bepaalde situaties, zonder na een tijdje over te gaan tot gelaten schouderophalen.

Het is erg moeilijk om voor te stellen dat jij op emeritaat gaat, en stiekem denk (en hoop) ik dan ook dat je gewoon even productief zult blijven als voordien, omdat je je nu helemaal kunt wijden aan de kern, het taalkundig wetenschappelijk onderzoek, zonder alle administratieve rompslomp die een academische carrière ook met zich meebrengt. Als dat is wat je wil, dan wens ik het je van harte toe!

Maar toch hoop ik dat je daarnaast ook substantieel meer tijd zult krijgen én nemen voor al het niet-taalkundige dat je graag doet, voor alles wat je rust en warmte brengt, voor de kleine dingetjes die het leven zo mooi maken, van frozen yoghurt en poezengesnor tot intense momenten met wie je liefhebt. Bedankt voor alles! *Toet in' droai!*

Karen Lahousse (KU Leuven, België)

Dear Liliane¹,

I'll address you in our mother tongue, although... that's not exactly true, is it? Both of us grew up with the throbbing sounds of our delightful West-Flemish dialect, on the cadence of the omnipresent motto – the provincial hymn, one could say – *doe mo geweune voart* 'just keep going'.

And 'just keep going', you've certainly done that... and how! You are one of the very best international linguists, with a dazzling scientific output in so many areas of syntax and about so many languages. This makes it quite hard to summarize in a small text like this one everything you've done and all that we're so grateful for. I will nonetheless give it a try, because I would really like to show you how much I appreciate you and your linguistic work, and how much you inspire me and others.

What strikes me time and again when I read one of your articles or books is how fundamentally honest your research is. That honesty manifests itself first and foremost in the thorough empirical basis of your analyses: you base your generalizations and claims on descriptive arguments, elegant minimal pairs and vivid examples of authentic language use from different registers. In your articles, tricky or inexplicable data are not hidden in footnotes; your articles don't contain theory-internal arguments without independent descriptive support. This empirical foundation makes your work timeless and assures that it is – and will remain – relevant for contemporary and future linguists with different backgrounds.

Your absolute and principled honesty is also illustrated by the way in which you give credit to other researchers. Your articles' and books' bibliographies are practically exhaustive, you consistently refer to a large number of previous works on the topic, whether they be recent or older publications, in bigger or smaller journals, written by people from your inner circle or by researchers with a completely different background, whether you agree with the analysis or not. You take everyone seriously and you treat people equally, regardless of whether they are absolute beginners or well-established names in the field.

From a more theoretical perspective, I also really like the way in which you manage to undermine long-standing, rusty hypotheses in the linguistic literature by means of a whole number of crystal-clear descriptive and theoretical arguments. These hypotheses cover a range of subjects, such as the position of

---

¹[Dutch (original) version above]

left-peripheral topics in English and Romance languages and the syntactic position of the focal element of cleft sentences, to mention but a few. Once you have shed your light on some phenomenon, people no longer write “There is no consensus on...”: the arguments you present are usually so convincing and thought-through that a discussion about that phenomenon is simply no longer possible.

Your research has inspired many other linguists: your work always provides food for thought, it makes the reader want to delve into the matter, to check it in a different language or dialect. One of the great merits of your work is that it rounds off things, but at the same time it creates new starting points for future research. For instance, I am a huge fan of your work on clefts, in which you indisputably show that the clefted element is not located in the left periphery. One issue linguists don't have to worry about anymore. Other analyses you have conducted and which have largely influenced my own work on French are your many papers on adverbial clauses and main clause phenomena, in which you give the functional linguistic literature the credits it deserves in this area, and in which you demonstrate connections with locality and relativized minimality. I also very much appreciate the way you use notions related to information structure in your syntactic work: with great caution and without reducing them entirely to syntactic features. I haven't put your ideas about conditional clauses into practice yet, but that's bound to happen soon. You keep inspiring me.

You also keep finding your own inspiration: you are immensely driven and your output is almost extraterrestrial or at least superhuman (forgive me for these adjectives that may make you frown, given your sober nature). In Leuven there's this rumor (I've told you about it before) that they once generated a scatterplot of the scientific output of Flemish linguists and that you were an absolute outlier. In this sense, the adjectives extraterrestrial and superhuman, which I used above, do have some iconic value . . .

I was first introduced to your work when I read *Introduction to Government and Binding Theory*, the book with the grey cover that I almost knew by heart, a manual of unprecedented clarity, extremely attractive to a beginning and hungry linguist such as myself at the time. With this book, you have convinced a whole generation of young linguists of the importance of generative linguistics, you've explained in a crystal-clear manner what the main empirical questions of the model are, what its explicative power is, what its basic methodology and premises are. On behalf of all these people: thank you!

It's also fantastic how you were able to bring generative linguistics back to Belgium. I remember very clearly how we heard about your nomination as Odys-

seus professor in Gent about 10 years ago. It was as though generative linguistics in Flanders suddenly had a future again: we, researchers who had thus far been more or less “in hiding” or had sought refuge abroad, could all of a sudden be generative linguists in Flanders out in the open. . . or at least that’s how it felt. With your appointment, Flanders suddenly acknowledged generative linguistics again; there was activity again, there were conferences, contacts and possibilities, and quite a number of young people were compelled to do research about fascinating syntactic subjects again. Thanks for that as well!

You’ve put West-Flemish on the linguistic map: your papers on complementizer agreement, negative doubling, possessor relations and pronouns in West-Flemish are pearls that – should anyone still have doubts about this – show how apparently small observations on a micro-level can have implications for linguistic comparison on a macro-level and for linguistic theory in general. Thanks to you, “West-Flemish” has made a name for itself in generative linguistics: it has happened so often at conference dinners that I was asked about my mother tongue, and without further explanation, I could answer: “Liliane’s dialect”.

Thank you, Liliane, for participating in scientific committees with your care. It’s a great comfort for many people, generativists and non-generativists alike, that such a principled person, someone who is that objective and honest, watches over the submitted applications.

Thank you for the chances you have given me, for instance the opportunity to speak at the *Subjects Workshop* in 2012. Thanks also for the short chats we’ve had every now and then, usually at some lecture, doctoral defense or conference, sometimes on the phone. It struck me more than once how genuinely offended you still are about certain situations, without shrugging your shoulders about it after some time.

It’s very hard to image you retiring, and I still secretly think (and hope) that you will simply remain as productive as before, because you will be able to dedicate all our time to the core, scientific linguistic research, without the administrative burden that also comes with an academic career. If that’s what you want, I hope with all my heart you will achieve it!

But I also hope that you will have (and take!) a lot more time for all the non-linguistic things you like to do, everything that brings you peace and quiet and warmth, all the small things that make life so beautiful, from frozen yoghurt to cats snoring to intense moments with your loved ones.

Thank you for everything! *Toet in’ droai!* ‘See you later!’